

День світився, як свята Цецілія...

Ліна Костенко

* * *

День світився, як свята Цецілія.
Дерся плющ на сходи і стіну.
Два ченці, на те ж вона й Сицілія, —
обробляли нивку кам'яну.

Вітер віяв з моря і з Тунісу.
Час ішов античний, навпаки.
В кам'яному вусі Діоніса
гомоніли люди і віки.

Тут жили мандрівники й поети.
Тут колись причалив Одісей.
На моєму клаптику планети
землю не виборюють у скель.

Там ґрунти родючі і надійні,
місце є і жити, й бур'яну.
У якому, Боже, провидінні
показав ти нивку кам'яну?!